

Zmiana jest możliwa

**Jak zaangażować mężczyzn
stosujących przemoc domową**

Trzy sposoby nawiązania kontaktu z mężczyznami stosującymi przemoc domową:

Mężczyźni jako uczestnicy programów

Mężczyźni jako partnerzy osób uczestniczących w programie

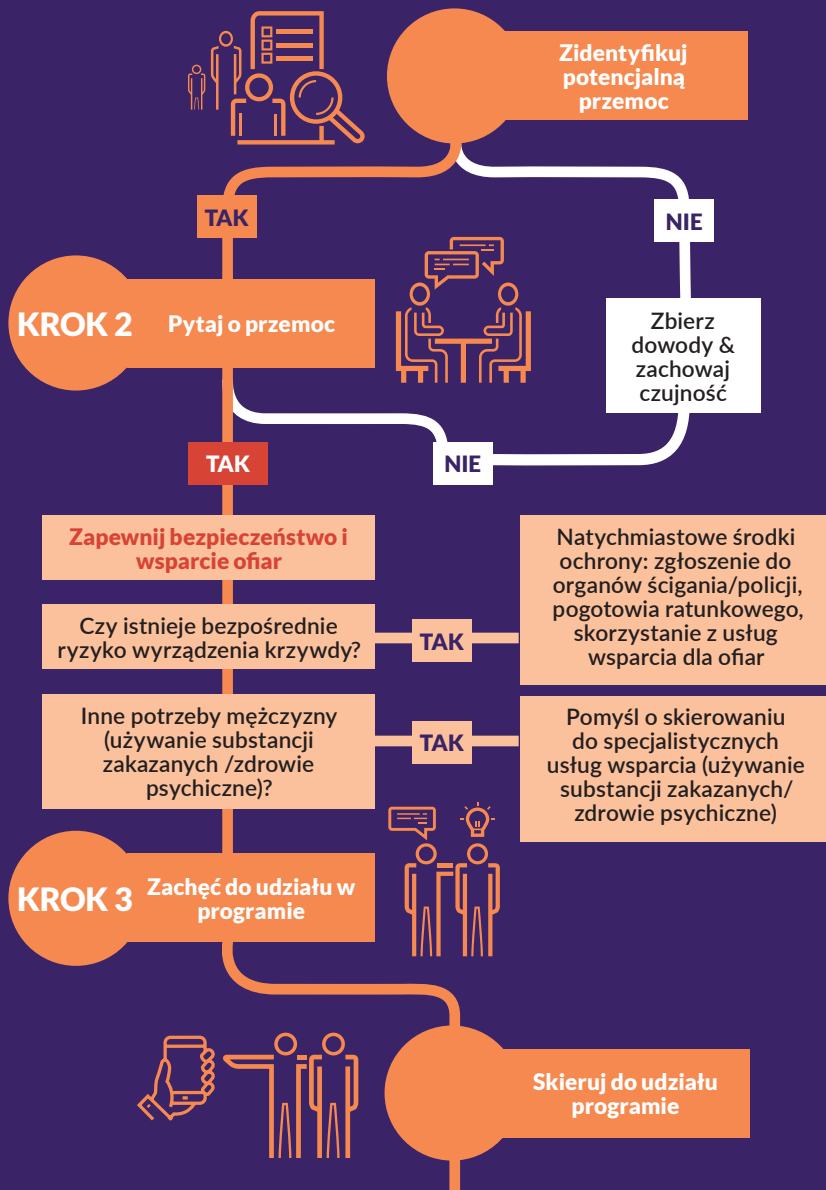
Mężczyźni jako ojcowie uczestników programów

Trzy dobre powody, żeby z nimi porozmawiać:

- 1. Przemoc w związkach to problem społeczny.** Możemy ją powstrzymać tylko wtedy, gdy wszyscy pracujemy nad rozwiązaniem. Jeśli masz stały kontakt ze sprawcami przemocy w swoim miejscu pracy, masz szansę interweniować i rozpocząć proces zmiany.
- 2. Doświadczanie przemocy domowej znacząco oddziałuje dla dzieci.** Zwiększa prawdopodobieństwo wystąpienia zaburzeń lękowych, depresji, nadużywania substancji i tym podobnych. Praca z ojcami i motywowanie ich do zmiany zachowania znacząco poprawi sytuację ich dzieci.
- 3. Agresywne zachowanie to wybór działania przemocowego.** Jeśli sprawcy przemocy chcą pomocy i otrzymają odpowiednie wsparcie to mogą zmienić szkodliwe wzorce i zachowania. Czasami wystarczy po prostu zaproponować rozmowę, aby zapoczątkować proces zmiany.

Jak zaangażować męskich sprawców przemocy domowej

Ułatwianie procesu zmiany, udział w programie dla sprawców, monitorowanie ryzyka

Zbierz informacje od sprawcy przemocy oraz własne obserwacje, zapis przebiegu programu i dokumenty do akt sprawy.

KROK 1

Zidentyfikuj potencjalną przemoc

Trzy możliwe sposoby pozyskania informacji o przemyce domowej w miejscu pracy:

1. Pytanie wszystkich korzystających z twojej pomocy (może być bezpieczniejsze dla ofiar).
2. Bycie wrażliwym na oznaki przemocy i reagowanie, gdy je dostrzeżesz.
3. Uzyskanie informacji od osoby trzeciej, np. sądu, (ex-) partnera, dzieci.

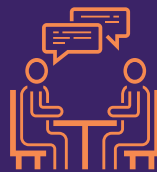
Możliwe wskazówki

- Rozmawia o zachowaniach w związku, które stanowią różne formy przemocy lub nadużycia (fizycznej, seksualnej, emocjonalnej, ekonomicznej lub społecznej).
- Wykazuje nadmiernie zazdrosne zachowanie i kontrolę nad partnerką, która “zawsze musi mu mówić, gdzie jest”.
- Ma seksistowskie lub mizoginistyczne podejście lub wygłasza seksistowskie lub mizoginistyczne uwagi.
- Wypowiada rzeczy, które mogą wskazywać na niepokojące konflikty w związku (np. “wielka awantura” lub “wulgarna rozmowa”, itp.).
- Zawsze towarzyszy partnerce, nawet podczas rutynowych wizyt i nalega, aby być obecnym na spotkaniach (a jego partnerka jest zawiedziona lub spieszy się, by zakończyć).

- Mówi za swoją partnerkę, przerywa jej lub ją poprawia, nie pozwala jej mówić, dyskredytuje lub deprecjonuje ją i próbuje podejmować decyzje w jej imieniu.
- Usprawiedliwia lub minimalizuje obrażenia partnerki lub jej stany psychiczne, które mogą być wynikiem przemocy.
- Obwinia partnerkę za swoje problemy.
- Ma trudności w radzeniu sobie z lękiem i stresem, ma wahania nastroju i/lub podnosi głos.
- Pokazuje dwie pozornie przeciwstawne postawy: milczący, broni się, odmawia odpowiedzi na pytania lub jest gadatliwy, czasami nietaktowny, nadmiernie uległy, uprzejmy i uśmiechnięty, zwłaszcza podczas rozmów z partnerką.
- Sygnalizuje groźne postawy niewerbalne, a jego gesty naruszają przestrzeń partnerki.
- Jest agresywny lub przemocowy wobec partnerki podczas udziału w programie lub przed jego rozpoczęciem.
- Próbuje manipulować lub kontrolować partnerkę, specjalistów lub sytuację (np. sugeruje pytania lub czas trwania wywiadu).
- Dyskredytuje kobiety jako ekspertki lub wykazuje pogardliwe i agresywne zachowanie wobec nich.
- W jego obecności partnerka opuszcza wzrok, milczy lub pokazuje postawę uległości.
- Zachodzą różnice w postawie partnerki podczas udziału w programie z nim lub bez niego.
- Oskarża swoją partnerkę o bycie przyczyną konfliktu lub zaprzecza istnieniu jakiegokolwiek konfliktu.

KROK 2

Pytanie o przemoc

OGÓLNE PYTANIA DIAGNOSTYCZNE

Jak wygląda sytuacja w domu/z partnerką?
Jak zdefiniowałbyś waszą relację?

Większość par czasem się kłóci. Jak radzisz sobie z niezgodami lub konfliktami z partnerką?

Jak zwykle zachowujesz się, gdy jesteś zły?
Co się dzieje, gdy twój gniew się nasila?

Czy myślisz, że twoja partnerka (lub dzieci) czasem się Ciebie boją?

Czy powiedziałeś lub zrobiłeś coś, czego później żałowałeś?
Czy kiedykolwiek zachowywałeś się w sposób, który cię zawstydział lub przerażał?

Czy kłótnie stały się zmieniały się w przemoc fizyczną?

Czy martwisz się czasem swoim zachowaniem?

Czy odczuwasz zazdrość, gdy twoja partnerka przebywa z innymi ludźmi?

Co sądzisz o tym, że twoja partnerka studiuje/pracuje poza domem? Co byś powiedział, gdyby chciała to zrobić?

Co sądzisz o partnerce, gdy spędza czas z rodziną lub przyjaciółmi?

Czy krzyczysz na swoją partnerkę lub myślisz, że czasem traktujesz ją w sposób autorytarny?

Czy kiedykolwiek ją uderzyłeś lub pchnąłeś?

Czy kiedykolwiek groziłeś, że ją skrzywdzisz?
I Czy zastraszałeś ją użyciem broni?

Czy kiedykolwiek ją skrzywdziłeś?

Czy kiedykolwiek policja przyjeżdżała z powodu kłótni lub bójki?

przejdź do szczegółów

- Pytaj o przemoc tylko wtedy, gdy jesteś sam na sam z mężczyzną.
- Poproś o więcej szczegółów, gdy pojawiają się sprzeczności lub gdy nie rozumiesz.
- Początkowo zaakceptuj minimalizowanie przemocy, ale później poproś go o jasne zdefiniowanie przemocy (Co dokładnie oznacza “wielka awantura”?).
- Pytaj o perspektywę innych (np. partnerki lub dzieci).
- Uważaj na obwinianie ofiary, prezentowanie się jako “rzeczywista” ofiara i inne manipulacje.
- Zachowaj wyważone, pozbawione osądzania podejście.
- Uznaj negatywne uczucia i obawy, ale skup się na jego działaniach.

SZCZEGÓLWE PYTANIA DIAGNOSTYCZNE

Badanie konsekwencji przedstawionego problemu (X)

Czy twój problem X (stres, alkoholizm, zazdrość, itp.) wpływa na twoje związki? W jaki sposób?

Co partnerka myśli o twoim problemie X?
Jak to na nią wpływa?

Jak reagujesz na partnerkę lub dzieci, gdy jesteś w stanie X (zazdrosny/pod wpływem alkoholu/niespokojny itp.)?

Czy kiedykolwiek straciłeś cierpliwość wobec partnerki lub dzieci gdy byłeś w stanie X?
Co dokładnie zrobisz?

Czy kiedy było gorzej, zrobisz coś, czego później żałowałeś?

Jaka była najgorsza rzecz, która wydarzyła się, gdy byłeś w stanie X?

Czy będąc w stanie X, kiedykolwiek myślałeś o skrzywdzeniu siebie lub zabicie się? lub skrzywdzeniu lub zabicie kogoś innego?

przejdź do szczegółów

KROK 3

Motywowanie do udziału w programie

- Celem jest zachęcenie sprawców przemocy do wzięcia odpowiedzialności i rozpoczęcia procesu zmiany, których podstawą są wartości i nadzieje, a nie tylko strach przed konsekwencjami.
- Badanie i wzmacnianie wartości i powodów przemiany mężczyzny jest bardziej użyteczne niż konfrontowanie i przekonywanie go.
- Skoncentruj się na tym, że sprawca walczy ze sobą i może zmienić swoje zachowanie.

Zachęć go do zastanowienia się nad swoim zachowaniem i jego konsekwencjami w kontekście jego własnych wartości i celów, korzystając z pięciu zasad motywacyjnych rozmów:

1. **Wyraź empatię** wobec klienta.
2. **Pokaż rozbieżności** między celami i wartościami klienta a jego obecnym zachowaniem.
3. **Unikaj sporów** i bezpośredniej konfrontacji.
4. **Pracuj z oporem** klienta zamiast z nim walczyć.
5. **Wspieraj wiarę klienta we własne sprawczość** oraz w przekonanie, że może się zmienić.

Kilka przykładów pytań, które zachęcają mężczyznę do wzięcia odpowiedzialności

Jakim rodzajem ojca chciałeś być/chciałbyś być?

Jak chciałbyś, żeby postrzegały cię twoje dzieci za 10 lub 20 lat?

Czy twoje dzieci widziały cię, jak zachowujesz się przemocowo lub agresywnie? Jak to na nie wpływa?

Czy uważasz, że twoje dzieci cię szanują czy się ciebie boją?

Jakie korzyści mogą mieć twoje dzieci, jeśli zaczniesz pracować nad swoim zachowaniem?

Jak myślisz, że zmieniłaby się twoja relacja z dziećmi, gdyby się ciebie nie bały?

Co mogłoby się stać w twoim życiu, gdybyś nie używał przemocy?

Jakim rodzajem ojca chciałbyś zostać lub być nim najczęściej? Co znaczy dla ciebie bycie takim ojcem? Co robisz, co stoi na przeszkodzie do osiągnięcia tego celu?

Jeśli istnieje wystarczająca motywacja i zaangażowanie w proces zmiany, następnym krokiem jest skierowanie mężczyzny do specjalistycznego programu dla sprawców przemocy:

“Wygląda na to, że chcesz dokonać pewnych zmian dla swojego dobra i dobra swojej partnerki/dzieci. Jakie podejmujesz wybory? Co możesz zrobić w tej sprawie? Jakiej pomocy potrzebujesz aby dokonać tych zmian?”

KROK 4

Skierowanie do programu

Skierowanie do specjalistycznego programu lub placówki dla sprawców przemocy wymaga:

1. Motywacji i zaangażowania w zmianę
2. Zauważenia problemu

Jak zapewnić właściwy proces skierowania do programu:

- Poinformuj o programie dla sprawców. Podpisz kontrakt
- Poinformuj o przyczynach skierowania, korzyściach, prawach, obowiązkach i oczekiwaniach.
- Opowiedz o kryteriach wyłączenia, takich jak poważne uzależnienie lub problemy psychiczne, aby uniknąć skierowania klienta do programu, który go nie przyjmie.
- Rozważ skierowanie po pomoc do placówek wsparcia w przypadku uzależnień czy problemów natury psychicznej.
- Unikaj skierowań na programy poradnictwa ogólnego takie jak kursy zarządzania emocjami czy usługi psychologiczne. Nie są one w stanie efektywnie zajmować się specyficznymi problemami przemocy domowej, co może stanowić zagrożenie dla ofiar przemocy.

Zalecamy:

- Identyfikacja barier, które mogą powstrzymać mężczyznę przed skontaktowaniem się z usługą.
- Wystandaryzowanie systemu skierowań i zachowań poszukiwania pomocy np. mówiąc, że wiele osób uczestniczy w tych programach i że często je polecasz.

Co robić	Czego nie robić
<p>Za każdym razem nadaj pierwszeństwo bezpieczeństwu i dobremu samopoczuciu osób doświadczających przemocy upewnij się, że otrzymują odpowiednie wsparcie.</p>	<p>Potrzeby i życzenia sprawcy nie mają priorytetu.</p>
<p>Bądź świadomy wszelkich oznak i wskaźników przemocy domowej przejawiających się w języku i zachowaniu swoich klientów.</p>	<p>Nie podchodź do rozmowy z klientami bez wcześniejszego przygotowania do dostrzeżenia oznak i wskazówek występowania przemocy.</p>
<p>Reaguj na wszelkie wyznania i pytaj o przemoc domową i nadużycia.</p>	<p>Nie pozwól, aby wyznania o przemoc przeszły obok ciebie niezauważone. Pytaj o szczegóły.</p>
<p>Uprzejmie wyjaśnij, że przemoc i nadużycia są nieakceptowalne i są wyborem</p>	<p>Nie usprawiedliwiasz ani nie minimalizujesz żadnej formy przemocy.</p>
<p>Zakomunikuj, że przemoc domowa obejmuje różne zachowania poza przemocą fizyczną.</p>	<p>Nie wspieraj pomysłu, że przemoc emocjonalna jest mniej szkodliwa niż przemoc fizyczna.</p>
<p>Bądź świadomy swoich uczuć wobec zachowania mężczyzny i rozróżniaj zachowanie od osoby.</p>	<p>Nie pozwól, aby negatywne uczucia zakłócały świadczenie wsparcia i nie osądzaj.</p>
<p>Bądź empatyczny i zrozumiały, jednocześnie będąc świadomym minimalizacji, zaprzeczania i obwiniania ofiary.</p>	<p>Nie spoufalaj się z sprawcą ani nie ulegaj jego manipulacjom.</p>
<p>Przekazuj możliwość zmiany i zbadaj motywacje, na przykład wpływ na jego dzieci.</p>	<p>Nie ignoruj barier uniemożliwiających mu przyznanie się do przemocy i szukania pomocy, takie jak wstyd i strach przed instytucjami ochrony dzieci.</p>
<p>Stwórz ścieżkę skierowania do specjalistycznej usługi wsparcia w twojej okolicy i skieruj tam sprawcę.</p>	<p>Nie kieruj go do usługi lub terapeuty, który nie jest specjalistą zajmującym się problemem przemocy domowej</p>
<p>Omawiaj przemoc domową tylko podczas oddzielnych spotkań.</p>	<p>Nie omawiaj przemocy domowej na spotkaniach z osobą doświadczającą przemocy.</p>

DROGA

Stowarzyszenie Wspierania Działalności
na Rzecz Osób Potrzebujących Pomocy DROGA w Olsztynie

Stowarzyszenie DROGA

+48 792 665 294

stowarzyszenie.droga@wp.pl

Niepodległości 19, Olsztynek, Poland

www.stowarzyszeniedroga.com.pl

[stowarzyszenie.droga.olsztynek](https://www.facebook.com/stowarzyszenie.droga.olsztynek)

www.work-with-perpetrators.eu

Funded by the
European Union